

F. t. l. om luftfart.

Ifølge stk. 4 kan ministeren for offentlige arbejder af hensyn til offentligheden bestemme, at undersøgelsesrapporten helt eller delvis skal offentliggøres, og foreligger der et strafbart forhold, skal rapporten efter stk. 5 tilstilles anklagemyndigheden.

Til § 138.

Når ulykken er af alvorligere art, eller det i øvrigt skønnes påkrævet at foretage en yderligere undersøgelse, kan ministeren for offentlige arbejder bestemme, at en sådan skal foretages af en særlig undersøgelseskommission.

Når det er fundet hensigtsmæssigt at åbne adgang til i sådanne tilfælde at lade foretage en yderligere offentlig undersøgelse, skyldes det i det væsentlige hensynet til offentligheden, bl. a. med henblik på tilfælde, hvor der kan blive spørgsmål om ansvar for luftfartsvæsenets personale.

Det er fundet mest praktisk at lade ministeren for offentlige arbejder som den øverste luftfartsmyndighed træffe afgørelse i spørgsmålet om, hvorvidt der skal foretages den nævnte yderligere undersøgelse af kommissionen.

Under behandlingen af spørgsmålet om en offentlig undersøgelse af flyveulykker blev det i øvrigt overvejet at lade sådanne undersøgelser foretage ved de ordinære domstole i overensstemmelse med søretternes behandling af søfartsulykker. Resultatet af overvejelserne blev dog, at de ordinære domstole må anses for at mangle den fornødne sagkundskab til at behandle de som oftest særdeles komplicerede luftfartstekniske spørgsmål, der opstår i forbindelse med flyveulykker. Det blev anset for mest hensigtsmæssigt at overlade den yderligere undersøgelse til en kommission, der i det væsentlige består af særlige luftfartssagkyndige.

Ministeren kan endvidere forlange undersøgelse foretaget af undersøgelseskommissionen, når oplyste omstændigheder tyder på, at der har været alvorlig fare for en flyveulykke, eller der har foreligget en væsentlig fejl ved luftfartøjet eller ved luftfartsanlæg på jorden eller disses drift.

Til § 139.

Undersøgelseskommissionens medlemmer foreslås udnævnt af ministeren for offentlige arbejder, for formandens vedkommende efter forhandling med justitsministeren, således at den består af en fast formand med suppleant samt normalt af 4 sagkyndige medlemmer, der beskikkes af ministeren i hvert enkelt tilfælde blandt en række af ham særlig udpegede personer, bestående af sagkyndige, bl. a. fra luftfartsvæsenet, luftfartsselskaber samt eventuelt

fra forsvarsministeriet og Danmarks tekniske højskole. Endvidere kan der være tale om at beskikke tilsvarende sagkyndige fra Norge og Sverige. Udnævnelsen af formanden og dennes suppleant sker dog efter forudgående forhandling med justitsministeren. De sagkyndiges antal vil næppe kunne blive særlig stort, og i praksis vil ministeren i almindelighed udnævne de samme 4 personer som medlemmer, når intet særligt taler herimod.

Den omstændighed, at en sagkyndig har deltaget i luftfartsvæsenets undersøgelse, udelukker ikke, at han kan beskikkes til medlem af den senere nedsatte kommission.

Uanset at de herhenhørende spørgsmål i stort omfang vil være af teknisk art, er det, bl. a. af hensyn til de ansvarsspørgsmål, der kan opstå, anset for hensigtsmæssigt, at kommissionens formand er dommer. Det er endvidere fundet hensigtsmæssigt, at formandsstillingen bliver af fast karakter, således at der derigennem opnås kontinuitet i kommissionens behandling af forefaldende sager.

Normalt vil kommissionen bestå af formanden og 4 medlemmer, men ministeren kan eventuelt nøjes med at udnævne et mindre antal medlemmer, såfremt sagen ikke er af større betydning, ligesom ministeren i særlige tilfælde vil kunne udnævne flere medlemmer.

Til brug for kommissionen udpeges en fast sekretær. Fastsættelse af kommissionens forretningsorden m. v. overlades i øvrigt til formanden. Kommissionen kan tilkalde særlige sagkyndige. Det er en forudsætning, at kommissionen eller ét eller flere af dens medlemmer kan foretage det for sagens opklaring fornødne, herunder rejse til ulykkesstedet etc.

Da formandens arbejde i omfattende sager kan blive vanskeligt, er der fundet anledning til at bestemme, at ministeren kan beskikke en repræsentant for det offentliges interesse til at forelægge sagen for kommissionen.

Under hensyn til luftfartens udvikling må det anses for formålstjenligt, at kommissionens medlemmer kun beskikkes for en vis periode, således at der er mulighed for at udskifte medlemmerne med nye, der i højere grad sidder inde med den fornødne sagkundskab. En periode af 4 år er anset for passende.

Til § 140.

Det er fundet praktisk, bl. a. af hensyn til en senere undersøgelse af kommissionen, at bestemme, at ministeren for offentlige arbejder kan anmode ét eller flere af kommissionens medlemmer om at følge luftfartsvæsenets efterforskning.